

3023-5820

Sultan İlahiyat Araştırmaları Dergisi

Altı Aylık Hakemli Makale, Araştırma ve İnceleme Dergisi
Vol./Cilt: 3, Issue/Sayı: 2, ss. 196-203, December/Aralık 2025.

Kitap Değerlendirmesi: Tasavvufta İletişim; Anlam, Metot ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma

Book Review: Communication in Sufism: A Qualitative Study on Meaning, Method, and Practices

Kitap Değerlendirmesi / Book Review

Geliş Tarihi / Arrival Date
29.11.2025

Kabul Tarihi / Accepted Date
17.12.2025

Son Revizyon Tarihi / Last Revision Date
27.12.2025

Yayın Tarihi / Publication Date
31.12.2025

Dr. Öğretim Üyesi Nuran DÖNER

Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi,
Temel İslam Bilimleri Bölümü, Tasavvuf Anabilim
Dalı.
Bilecik TÜRKİYE.

Öz

Tasavvuf araştırmaları, özellikle son yıllarda sosyal bilimlerin kavramsal olanaklarını daha etkin biçimde kullanmaya başlayan disiplinlerden biri hâline gelmiştir. Mustafa Uzgur'a ait tanıtımını yaptığımız eser, bu amaçla tasavvufun klasik mirası ile psikoloji, sosyoloji ve iletişim gibi bilim dallarının kavramlarını, insanın içsel dönüşümünü bağlamında ele almaya çalışmaktadır. Mustafa Uzgur'un "Tasavvufta İletişim: Anlam, Metot ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma" başlıklı çalışması, bu eğilimin ilmi açıdan değerli örnekleri arasında yer almayı hak eden, doktora tezinden kitaplaştırılmış özgün bir eserdir. 1993 İstanbul doğumlu Mustafa Uzgur'un akademik yolculuğu, disiplinlerarası çalışmalara yönelen dikkat çekici bir birikimi yansıtmaktadır. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra yine aynı kurumda yüksek lisansını, 2024 yılında ise Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Tasavvuf anabilim dalında doktora derecesini tamamlamıştır. Çalışma, yazarın tasavvuf tarihi, iletişim teorileri ve çağdaş dinî tecrübe alanındaki birikimini aynı araştırma zemini üzerinde buluşturmaktadır. Bu yönüyle eser, çağdaş iletişim kuramlarıyla birlikte yeniden düşünme imkânı sunmaktadır ve tasavvuf araştırmalarına disiplinlerarası bir perspektif kazandırır. Çalışma, yalnızca alan araştırmacıları için değil, tasavvuf ilminin meselelerini, iletişimin psikolojik ve toplumsal boyutlarıyla ele almak isteyen tüm okuyucular için de dikkate değer bir kaynak niteliğindedir.

Anahtar Kelimeler: Tasavvuf, İletişim, Mürşid-Mürid ilişkisi, Sözsüz iletişim.

Citation Information/Kaynakça Bilgisi

Döner, Nuran. "Kitap Değerlendirmesi: Tasavvufta İletişim; Anlam, Metot ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma". *Sultan İlahiyat Araştırmaları Dergisi (SIAD)* 3/2 (Aralık 2025), 196-203. <https://zenodo.org/10.5281/zenodo.18063950>

Öne Çıkanlar

- Tasavvuf, iletişim bilimi kavramlarıyla bütüncül bir şekilde analiz edilmektedir.
- Mürşid-mürîd ilişkisi, iletişimsel bir model olarak yorumlanmıştır.
- Sözlü, sözsüz ve sembolik iletişimin tasavvufi tecrübelerdeki belirleyici rolü üzerinde durulmaktadır.
- Makamlar, hâller, rabita, dua ve rüya iletişim süreçleri bağlamında ele alınmaktadır.
- Tasavvuf ilmi, modern iletişim teorileri kullanılarak disiplinler arası bir çerçevede incelenmektedir.

Abstract

Sufi studies have increasingly become a field that makes effective use of the conceptual frameworks of the social sciences. The work under review seeks to engage the classical heritage of Sufism in dialogue with concepts drawn from psychology, sociology, and communication studies, with particular emphasis on processes of inner human transformation. Mustafa Uzgur's book, *Communication in Sufism: A Qualitative Study on Meaning, Method, and Practices*, is an original work adapted from his doctoral dissertation and stands out as a scholarly contribution that exemplifies this interdisciplinary tendency. Born in Istanbul in 1993, Mustafa Uzgur's academic trajectory reflects a strong orientation toward interdisciplinary research. After graduating from the Faculty of Theology at Marmara University, he completed his master's degree at the same institution and earned his doctoral degree in the field of Sufism from Ankara University in 2024. The study brings together the author's expertise in Sufi history, communication theories, and contemporary religious experience within a unified analytical framework. In doing so, it offers a renewed perspective on Sufi studies through the lens of modern communication theories and contributes an interdisciplinary dimension to the field. The book constitutes a valuable resource not only for specialists but also for readers interested in examining Sufism through the psychological and social dimensions of communication.

Keywords: Sufism, Communication, Murshid-Murîd Relationship, Nonverbal Communication.

Highlights

- A holistic analysis of Sufism through key concepts of communication studies.
- The murshid-murîd (mentor-disciple) relationship interpreted as a communicative model.
- Examination of the decisive role of verbal, nonverbal, and symbolic communication in Sufi experiences.
- Maqâms, states, rabita, prayer, and dreams analyzed within the context of communication processes.
- An interdisciplinary interpretation of Sufism using modern communication theories.

Eser Adı: Tasavvufta İletişim: Anlam, Metot ve Uygulamalar
Üzerine Nitel Bir Araştırma

Yazar: Dr. Mustafa UZGUR

Basım Yeri: İstanbul

Yayın Yılı: 2025

Yayınevi: Ravza Yayınları

Baskı Sayısı: Birinci Baskı

ISBN Numarası: 9786255804082

Sayfa Sayısı: 479

1. Giriş

Ravza Yayınları tarafından 480 sayfa olarak yayımlanan çalışma, tasavvufu yalnızca manevî bir miras olarak değil; aynı zamanda sistematik bir *iletişim modeli*, bir *anlam inşa alanı* ve bir *insan eğitim metodolojisi* olarak ele alır. Kitabın temel dayanağı, tasavvufun kendi içinde tutarlı, çok katmanlı ve hem sözlü hem sözsüz hem de duyusal kanalları içeren bir iletişim sistemi barındırdığıdır. Müellife göre bu iletişim modeli, mürşid-mürid ilişkisinden ritüellere, sembolik yapılardan duyu merkezli algı biçimlerine, metin geleneğinden ruhsal tecrübenin aktarım yöntemlerine kadar genişleyen bir bütünlüğe sahiptir. Çalışmanın en dikkat çekici yönü, tasavvufu salt metafizik veya ahlaki bir alan olarak ele almak yerine, *iletişim odaklı bir perspektifle çözümlemesidir*. Bu yöntem hem klasik literatürle hem modern iletişim teorileriyle birlikte düşünülerek inşa edilmiştir. Uzgur'un iletişim bilimindeki temel kavramları tasavvufun kavramsal dünyasında yeniden konumlandırması, alanın literatürüne önemli bir yenilik katmaktadır.¹

Eser, birbirini tamamlayan üç ana bölüm hâlinde kurgulanmıştır. İlk bölümde iletişimin temel kavramları, işleyiş süreçleri ve tasavvuf düşüncesiyle kesişen yönleri ele alınarak çalışmanın teorik zemini oluşturulur. İkinci bölümde tasavvufî geleneğin kendi içinde geliştirdiği sözlü, sözsüz, yazılı ve duyulara dayalı iletişim pratikleri ayrıntılı biçimde incelenerek tarikat yapılarında ortaya çıkan etkileşim biçimlerinin nasıl şekillendiği tartışılır. Üçüncü bölüm ise tasavvufun ruhsal eğitim yöntemlerini iletişim nazarıyla yorumlayarak makamlar, hâller, rabita, rüya ve dua gibi manevî tecrübe alanlarının anlam aktarımındaki rolünü açıklığa kavuşturur; ayrıca ferâset, keşf, ilham ve farklı algı türlerine dair başlıklarla iletişimin görünmeyen boyutlarının nasıl değerlendirildiğini ortaya koyar. Böylece eser hem kavramsal hem pratik hem de derinlik boyutu olan yapıyla bir inceleme alanı sunmaktadır.

2. Tartışma

Kitabın birinci bölümü, iletişim bilimlerinin kavramsal çerçevesini ayrıntılı biçimde ele alarak tasavvufî düşünceyle kurulan teorik ilişkiyi sağlam bir zemine oturtur. Uzgur, “*iletişim*” kavramını yalnızca gönderici, mesaj ve alıcı gibi teknik unsurlardan ibaret bir aktarım süreci olarak görmez; aksine, iletişimin anlam üretme, yorumlama, dönüştürme ve bireyler arası etkileşim ağlarını yapılandırma kapasitesine dikkat çeker. Bu bölümde modern iletişim modelleri ile tasavvuf geleneğinin iletişim anlayışı arasındaki paralellikler incelenirken, iletişimin insanın içsel dünyası, toplumsal aidiyetleri ve manevi yönelişleri üzerinde nasıl belirleyici rol oynadığı tartışılır. Böylece okur, iletişim kavramının hem bilimsel hem de tasavvufî perspektiften ne kadar geniş ve işlevsel bir alana sahip olduğunu görme imkânı bulur.

Uzgur, iletişim sürecini tek tek ele alarak tasavvufî terbiye ve irşad mekanizmasındaki karşılıklarını ortaya koyar. Gönderici ile mürşid, mesaj ile irşad sözleri, kanal ile sohbet ortamları, gürültü ile nefsanî perdeler arasında kurulan analogiler, tasavvufun aslında son derece gelişmiş bir iletişim sistemi barındırdığını gösterir. Ayrıca iletişimde geri bildirim,

¹ Mustafa Uzgur, *Tasavvufta İletişim, Anlam, Metod ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma* (İstanbul: Ravza Yayınları, 2025), 12.

bağlam, şifreleme ve çözümleme gibi unsurların tasavvuftaki teslimiyet, sohbet adabı, mânevî atmosfer, sembolik anlatım ve hal aktarımıyla nasıl örtüştüğü örneklerle açıklanır. Bu kapsamlı karşılaştırma, tasavvufî iletişimin yüzeysel bir manevî çağrışım değil, iyi işleyen, çok yönlü ve sistematik bir yapı olduğunu ortaya koyar.

Bölümün sonunda, iletişimin türleri ve formları üzerinden tasavvufa özgü iletişim dinamikleri ayrıntılandırılır. İçsel iletişimden toplumsal iletişime, sözlü ve sözsüz etkileşimden ilahî iletişim tasavvuruna kadar geniş bir yelpazede değerlendirmeler yapılır. Müellif, tasavvufî iletişimin sadece bireysel dönüşümü değil, sosyal dayanışmayı, topluluk bilincini ve manevî rehberlik süreçlerini de şekillendirdiğini göstererek kitabını temellendirir. Bu açıdan *Tasavvuf hem görünür hem de görünmeyen boyutlarıyla, insanın anlam dünyasını dönüştüren bütüncül bir iletişim sistemidir.*

İkinci bölümde tasavvufun kendi içindeki iletişim modelleri incelenir. Mürşid-mürîd iletişimi, sohbet, rabita, halvete dayalı iç iletişim, zikir meclisleri gibi kolektif faaliyetlerde oluşan sözsüz iletişim biçimleri ele alınır. Yazar burada tasavvufun kurumsal yapıları içinde ortaya çıkan iletişim örüntülerini hem tarihsel hem teorik açıdan analiz eder.

Bölümün alana getirdiği önemli katkılardan bir diğeri tasavvufun sözlü ve sözsüz iletişim biçimlerini klasik iletişim teorileri ışığında yeniden yorumlamasıdır. Jest ve mimik gibi bedensel ifadelerin derviş-mürşid ilişkisindeki belirleyici rolü, hizmet anlayışının “*fil dili*” olarak görülmesi, mesafe ve yönelişin tasavvufî mekân kurgusundaki sembolik anlamları, sükûnun ise aktif ve bilinçli bir iletişim stratejisi olarak değerlendirilmesi, bölümün dikkat çeken tartışmaları arasındadır. Yazar, sözsüz iletişimin tasavvuftaki ağırlığının modern iletişim modelleriyle kıyaslandığında çok daha yüksek olduğunu, çünkü tasavvufî terbiyede davranış, edep, hâl ve temsilin en az söz kadar belirleyici bir unsur olduğunu vurgular. Burada ilk dönem tasavvuf büyüklerinden Zünnûn el-Mısrî'nin bu noktayı “sözü değil de davranışı sana konuşanla birlikte ol” düsturu çok özlü bir şekilde ortaya koymaktadır.²

Bunun yanında bölüm, yazılı iletişim geleneğini de tarihsel bağlamıyla birlikte ele alarak tasavvufî iletişimin sadece yüz yüze ilişkilere dayanmadığını, aynı zamanda zengin bir metinsel hafıza oluşturduğunu gösterir. Tasavvufî mektubât geleneği,³ menkıbe literatürü, şiir ve edebiyatın iletişimsel rolü,⁴ semboller üzerinden aktarılan metaforik anlamlar bu çerçevede değerlendirilir. Özellikle renkler, kıyafetler, sayı sembolizmi, tabiat unsurları ve tekke motifleri gibi sembolik göstergelerin, mürşid tarafından mürîde aktarılan açık veya örtük mesajları nasıl taşıdığı sistemli biçimde ortaya konur. Böylece ikinci bölüm, tasavvufun hem sözlü hem sözsüz hem de yazılı kanallara dayanan çok katmanlı bir iletişim dünyası olduğunu kapsamlı biçimde göstermekte ve tasavvufî eğitim yapısının iletişim temelli doğasını güçlü bir biçimde

² Nuran Döner -Topçu, Yalçın, “Mahmud Kefevî'nin Ketâibu A'lâmi'l-Ahyâr'ında Tasavvuf-Fıkıh ilişkisi. Bozok Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 15/15 Haziran, 2019, s.151.

³ Uzgur, *Tasavvufta İletişim*, 239.

⁴ Uzgur, *Tasavvufta İletişim*, 231.

temellendirmektedir. Kitabın son bölümü olan üçüncü bölümü, tasavvufun ruhsal iletişim metotlarını sistematik bir çerçevede ele alır. Bu bölümde tasavvufi uygulamaların yalnızca bireysel bir arınma süreci olmadığı; aynı zamanda müşid-mürid, birey-çevre ve kul-Allah (cc) arasındaki çok yönlü iletişim ağlarını besleyen dinamik bir bütünlük oluşturduğunu vurgular. Makamlar ve haller gibi klasik tasavvuf kavramları, iletişimin dönüşüm potansiyeli üzerinden yeniden yorumlanmakta; kulun kendisiyle, müşidiyle ve ilahî kudretle kurduğu çok katmanlı bağ anlatılmaktadır. Böylece tasavvuf, içsel değişimi sağlayan bir irfan geleneği olmanın ötesine geçerek, iletişimsel bir süreç ve etkileşim biçimi olarak konumlandırılır.

Bu bölümün dikkat çekici yönlerinden biri, tasavvufi iletişimin görünmeyen boyutlarını kavramsallaştırma çabasıdır. Râbita,⁵ silsile, dua ve rüya gibi klasik öğretiler, modern iletişim kuramlarının “algı”, “aktarım”, “transmisyon” ve “yansıma” gibi kavramlar ile ilişkilendirilerek açıklanır. Râbita, müşid ile mürid arasında zaman ve mekânı aşan sembolik bir bağ olarak ele alınırken; silsile, tasavvuf tarihinde bilgi ve hikmetin güvenli bir aktarım kanalı olarak okunur. Dua, kulun içsel duygu, niyet ve beklentilerini ilahî merkeze yönelttiği bir iletişim biçimi olarak değerlendirilirken; rüya, tasavvuf tarihinde hem ilhamın hem de uyarıların iletilmesine imkân tanıyan sembolik bir dil olarak yorumlanır. Makamlar ve hallerin ruhsal iletişimdeki rolü ise, bireyin iç dünyasında yaşadığı dönüşümün çok aşamalı ve geri-bildirimli bir seyir izlediğini göstermektedir. Böylece manevi yükseliş, doğrusal değil, kesintili fakat derinleşen bir iletişim süreci olarak resmedilir.

Bölümün özgün katkılarından biri de “Ferâset, Keşf ve İlham” başlığı altında toplanan tasavvufi algı biçimlerinin, modern parapsikoloji literatüründe kullanılan bazı kavramlarla akademik biçimde paralellendirilmesidir. Uzgur, *telepati (önsezi)*, *presentiment (önbiliş)*, *psikometri*, *telestezi*, *clairvoyance (durugörü)*, *vision (ru’yet)*, *audition (semâ)* ve *prevision (öngörü)* gibi kavramları, tasavvuf tarihindeki ferâset, keşif ve ilham tecrübelerinin açıklanmasında yardımcı teorik çerçeveler olarak değerlendirir. Bu kavramlar eserde tasavvufi birer “keşf hâli” olarak değil, iletişim teorisi bağlamında algısal genişleme modelleri şeklinde yer bulur. Müellife göre tasavvuf, insanın duysal sınırlarını aşan bir farkındalık geliştirerek, görünen ile görünmeyen arasında bir iletişim köprüsü kurar. Özellikle durugörü ve ru’yet, sembolik mesajların idrak edildiği yüksek algı düzeyleri olarak; semâ ise hem işitsel hem de içsel titreşimlerin fark edildiği bilişsel bir derinlik olarak açıklanır. Bu yaklaşım, tasavvufi tecrübelerin irrasyonel görünen yönlerini sistematik bir iletişim alanı olarak yeniden anlamlandırması bakımından bölümün en özgün çerçevesini oluşturur.

Bölümün son kısımlarından birisi olan ve tasavvufta iletişim basamaklarını niteleyen *Merâtib-i Vücûd* bahsi, tasavvufun ontolojik hiyerarşisini iletişim bağlamında yorumlayarak eserin bütünlüğünü tamamlar. Lâ-taayyün’den İnsan-ı Kâmil mertebesine uzanan varlık aşamaları, insanın ilahî hakikati anlamaya yönelik ilerleyişinin aynı zamanda bir “iletişimsel açılım” olduğunu gösterir. Her mertebe, anlamın biraz daha berraklaştığı; ilahî mesajın zâhirden bâtına

⁵ Uzgur, *Tasavvufta İletişim*, 309.

doğru giderek daha derinlikli biçimde algılandığı bir aşamayı temsil eder. Üçüncü bölüm hem tasavvufun derin metafizik birikimini hem de iletişim biliminin analitik kavramlarını bir araya getiren özgün bir sentez niteliği taşımaktadır.

3. Sonuç ve Öneriler

Uzgun, kitabın tümünde savunduğu tezleri bir araya getirerek tasavvufu *kendisini anlamaya, anlamı aktarmaya ve anlam inşa etmeye dayalı bütüncül bir iletişim alanı* olarak tanımlar. Böylece tasavvufun yalnızca metafizik bir disiplin olmadığı; insanı dönüştüren, ilişki biçimlerini yeniden kuran sistematik bir iletişim modeli olduğu sonucuna ulaşır.

Kitap, nitel araştırma yöntemine dayanmakta olup hem literatür taraması hem belge analizi hem de saha gözlemleriyle desteklenmiştir. Uzgun'un iletişim biliminin kuramsal çerçevesiyle tasavvufun kavram dünyasını birlikte okuması, iki alan arasında disiplinlerarası bir köprü kurmaktadır. Bu anlamda çalışma yalnızca tasavvuf araştırmaları için değil; iletişim sosyolojisi, din psikolojisi, din eğitimi ve kültürel çalışmalar gibi alanlarda da kullanılabilecek zengin bir referans niteliği taşır. Akademik yöntemin titiz uygulanması, kavramların tutarlı biçimde tanımlanması ve literatürün kapsamlı şekilde değerlendirilmesi eseri bilimsel açıdan daha güvenilir kılmaktadır.

“Tasavvufta İletişim” yalnızca bir kavram açıklaması ya da tarihî bir inceleme değildir; tasavvufu yaşayan bir gelenek olarak anlamaya çalışan bütüncül bir yaklaşım sunar. Eser, iletişim bilimlerinin kavramsal zenginliğini tasavvufun manevi tecrübe dünyasına taşımakta ve alanda uzun süredir ihtiyaç duyulan yeni bir perspektif geliştirmektedir.

Bu yönüyle kitap, tasavvuf araştırmalarında yeni bir metodolojik açılım sunmakta, tasavvufun eğitim yönünü iletişim kuramlarıyla temellendirmekte, duyular üzerinden tasavvufî algıyı açıklayan özgün bir model önermekte ve modern okuyucu için tasavvufu soyut bir alan olmaktan çıkarıp anlaşılabilir bir sistem hâline getirmektedir.

Eserin kapak tasarımı, kitabın temel iddiasını görsel bir dile dönüştürmesi bakımından dikkat çekicidir. Kapakta yer alan iki yarım küre biçimindeki görsel düzenleme; bir tarafta daha soyut ve organik çizgilerle temsil edilen bâtinî, sezgisel ve manevi boyutu, diğer tarafta ise iletişim teorilerinin kavramsal çerçevesine atıf yapan ikonografik sembollerle aklî, sistematik ve dünyevî boyutu simgelemektedir. Bu ikili yapı, tasavvufun içsel derinliği ile modern iletişim bilimlerinin analitik yaklaşımı arasında kurulan köprüyü estetik bir dille yansıtır.

Sonuç olarak Mustafa Uzgun'un bu çalışması hem akademik dünyada hem tasavvuf ilgilileri arasında uzun süre referans gösterilebilecek, alanın temel kitapları arasında yer almaya aday bir eserdir. Disiplinler arası yaklaşımı ve özgün yorumlarıyla tasavvuf iletişimi üzerine yapılan çalışmalara yeni bir boyut kazandırmaktadır.

Kaynakça / References

- Döner, Nuran - Topçu, Yalçın. “Mahmud Kefevî’nin Ketâibu A’lâmi’l-Ahyâr’ında Tasavvuf-Fıkıh İlişkisi”. *Bozok Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi* 15/15 (Haziran 2019), 135-156.
- Uzgur, Mustafa. *Tasavvufta İletişim, Anlam, Metod ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma*. İstanbul: Ravza Yayınları, 2025.

Orjinallik Beyanı / Declaration of Authenticity

Bu makale, İntihal.net yazılımınca taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir.

This article has been scanned by İntihal.net software. No plagiarism has been detected.

Akademik Etik Beyanı / Academic Ethics Statement

“Kitap Değerlendirmesi: Tasavvufî İletişim; Anlam, Metot ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma” başlıklı makale bilimsel araştırma tekniklerine ve akademik etik ilkelerine uyularak hazırlanmış, veriler üzerinde herhangi bir tahrifat veya çarpıtma yapılmamış, başka bir araştırmadan kısmen veya tamamen intihal edilmemiş, yayınlanması amacıyla başka bir yayın organına gönderilmemiştir. Bazı ifadelerin düzenlenmesi, tercümesi ve öne çıkanlar kısmının düzenlenmesinde Chatgpt 5.1'den yararlanılmıştır.

The article entitled “Book Review: Communication in Sufism: A Qualitative Study on Meaning, Method, and Practices” has been prepared in accordance with scientific research methods and academic ethical principles. No falsification or distortion of the data has occurred, no part has been plagiarized in whole or in part from any other study, and it has not been submitted to any other publication venue for the purpose of publication. ChatGPT 5.1 was utilized in the editing of certain expressions, translation, and the preparation of the highlights section.

Etik Kurul Beyanı / Ethics Committee Declaration

Araştırma doküman incelemesine dayalı olduğundan etik kurul onayı gerekmemektedir. / Since the research is based on document review, ethical committee approval is not required.

Çatışma Beyanı / Conflict Statement

“Kitap Değerlendirmesi: Tasavvufî İletişim; Anlam, Metot ve Uygulamalar Üzerine Nitel Bir Araştırma” başlıklı makaleyle ilgili olarak diğer kişi veya kurumlarla herhangi bir çıkar çatışması söz konusu değildir.

There is no conflict of interest with any other person or institution about the article titled “Book Review: Communication in Sufism: A Qualitative Study on Meaning, Method, and Practices.”

Yazarlık Katkısı / Authorship Contribution

Çalışma tek yazarlı olarak yürütülmüştür.

The study was conducted by a single author.